

Farsi - He Stands Among Us

(Sermon by Cheryl Williams, preached at Footscray Baptist on April 12th, 2026 – John 20:19-31)

راس لانگمید آهنگی نوشت که امیدوار بودم امروز صبح برای شما پخش کنم، اما نتوانستم آن را به پاورپوینت وصل کنم. نام آن «تو در میان ما ایستاده‌ای» بود. بگذارید شعر آن را برایتان بخوانم.

خداوندا، تو در میان ما ایستاده‌ای،
تو در درون ما می‌جنبانی
تو ما را به فراتر از آنچه می‌توانیم انجام دهیم،
آنچه می‌توانیم باشیم، سوق می‌دهی
آزادی و راز خود را آشکار می‌کنی

وقتی تو را جستجو می‌کنیم و خلانی می‌یابیم،
وقتی حس ما از خدا نابود شده است،
ما نیاز به یادآوری داریم، عیسی آمد
و در میان فقرا، نابینایان، لنگان ایستاد،
درد ما را حس کرد، دستش را دراز کرد
آسمان با سپیده دم رنگ گرفته است.

وقتی تسلیم شده‌ایم و سیر شده‌ایم،
وقتی هوایی که تنفس می‌کنیم کهنه و ساکن است،
نسیم ملایم را احساس می‌کنیم: لطف الهی،
با موانعی روبرو می‌شویم که نمی‌توانستیم با آنها روبرو شویم،
ما دوست داشته می‌شویم، تو در درونت به حرکت در می‌آیی،
ما دوباره راه را در پیش می‌گیریم.

وقتی می‌گوییم این تمام چیزی است که می‌خواهیم انجام دهیم،
وقتی در را می‌بندیم و می‌گوییم که از آن عبور کرده‌ایم.
احساس می‌کنیم که آهنگ عشق ما را به سمت خود می‌کشد،
راز مغناطیسی، اکنون اینجا، اکنون رفته،
ما را آزاد می‌کند و ما را کامل می‌کند
ما به دریا شیرجه می‌زنیم.

بسیاری از ما راس را شخصاً می‌شناختیم و اگر او را نمی‌شناختید، او را از آهنگ‌هایی که می‌خوانیم، به ویژه «خدایا بگذار ببینم» خواهید شناخت. راس دوست و معلم من بود؛ او در سال ۲۰۱۳ به طور ناگهانی درگذشت. او در مورد شرایطی که آهنگ «تو در میان ما ایستاده‌ای» را نوشت، نوشت. او آن را یک تأمل الهیاتی نامید و گمان می‌کنم منظورش این بود که به تمام چیزهایی که از ایمانش می‌دانست و اینکه چگونه با تجربه‌اش تلاقی می‌کرد، فکر می‌کرد. وقتی این آهنگ را می‌نوشت، دوران بحرانی را تجربه می‌کرد و در نوشتن کلمات، حس عمیقی از تجدید حیات را یافت، اینکه حتی وقتی اوضاع سخت است، خدا به نحوی مرموز حضور دارد و ما را به سوی آینده هدایت می‌کند. راس در این آهنگ می‌نویسد:

- روح خدا که در درون ما می‌جنبد و ما را به جلو می‌کشانند
- عیسی در کنار ما ایستاده و درد ما را به اشتراک می‌گذارد و دستش را به سمت ما دراز می‌کند
- چگونه همه چیز می‌تواند روشن‌تر به نظر برسد
- وقتی جستجو می‌کنیم و چیزی پیدا نمی‌کنیم، وقتی فکر می‌کنیم همه چیز نابود شده یا شکست خورده است، وقتی خسته شده‌ایم، وقتی آماده‌ایم ایمان خود را کنار بگذاریم، اینکه خدا به شکلی مرموز حضور دارد و می‌توانیم عشق او را احساس کنیم، می‌توانیم با دوران سخت روبرو شویم و می‌توانیم آینده‌ای روشن‌تر را ببینیم و شروع به آزاد بودن کنیم، شروع به زندگی واقعی کنیم.

راس می‌توانست این آهنگ را برای آن دسته از شاگردانی بنویسد که در یک اتاق دور هم جمع شده‌اند و از رفتن دوباره به دنیا خیلی می‌ترسند. دور هم جمع شده بودند و درباره اتفاقات چند هفته گذشته صحبت می‌کردند - خیانت‌ها، انکارها، محاکمه ناعادلانه، مرگ و دفن وحشتناک معلم و دوستشان عیسی. بیشتر آنها فرار کرده و پنهان شده بودند. زنان این کار را نکرده بودند، آنها نمی‌توانستند دوستشان را حتی در مرگ رها کنند. در بحبوحه غم، ترس، سردرگمی، گناه و تفکرشان، همه امیدها نقش بر آب شده بود و آنها فقط نیاز داشتند به زندگی قبلی خود برگردند، عیسی در میان آنها ایستاده بود.

توجه کنید که عیسی در میان آنها چه می‌کند. اول، او دو بار به شاگردان جمع شده کلام صلح می‌گوید. دوم، او زخم‌هایش را به آنها نشان می‌دهد (و وقتی توماس یک هفته بعد به آنها ملحق می‌شود، دوباره همه این کارها را انجام می‌دهد، کلام صلح می‌گوید و زخم‌هایش را به او نشان می‌دهد). چرا، برای انتقال پیوستگی بین تجربه‌ای که آنها از خداوند رستاخیز یافته دارند با تجربه‌ای که در سه سال گذشته با عیسی داشته‌اند. این حضور عیسی در کنار آنها، عذاب و تاریکی را از بین می‌برد و آنها دوباره شادی را تجربه می‌کنند. با این حال، چیزهای بیشتری هم وجود دارد. عیسی به آنها یادآوری می‌کند که از جانب خدا به جهان فرستاده شده است. («زیرا خدا جهان را آنقدر دوست داشت که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نشود، بلکه حیات جاودان یابد.» - یوحنا ۱۶:۳)

و اکنون او این وظیفه را به آنها نیز محول می‌کند، آنها اکنون فرستاده می‌شوند، به جهان فرستاده می‌شوند، به آینده فرستاده می‌شوند تا همچنان عشق خدا و زندگی سرشاری را که به آن منتهی می‌شود با همه به اشتراک بگذارند. سپس او بر آنها می‌دمد، روح خدا را به آنها هدیه می‌دهد و وظیفه خاصی به آنها می‌دهد، و این وظیفه آسانی نیست - بیرون بروید و ببخشید.

این تجربه رستاخیز عیسی برای شاگردان اول است، ایستادن در میان آنها و مأموریت دادن آنها برای یک وظیفه جدید، از بین بردن ترس و غم. به قول راس، آنها را به آینده می‌کشاند تا کارهایی فراتر از وحشی‌ترین تصوراتشان انجام دهند.

این پیامدهای رستاخیز عیسی برای آنهاست - به جهان بازگردید و عشق خدا را به اشتراک بگذارید و با بخشش شروع کنید.

دو هزار سال پس از آن وقایع، ما فقط می‌توانیم عیسی را به عنوان خداوند رستاخیز یافته بدانیم. ما مردمی هستیم که یوحنا در این متن به آنها اشاره می‌کند: «خوشا به حال کسانی که ندیده‌اند و با این حال ایمان آورده‌اند.» (یوحنا 20:29)

تجربه ما از رستاخیز عیسی، تجربه ما از ایستادن عیسی در میان ما، تجربه ما از خداوند رستاخیز یافته، اگر اجازه دهیم دقیقاً برخی از چیزهایی را که راس در آهنگ خود به آنها اشاره می‌کند، انجام دهد و برخی از همان کارهایی را که آن شاگردان اولیه انجام دادند، انجام دهد.

هفته گذشته، من شما را با عبارت - عیسی رستاخیز کرده است، واقعاً رستاخیز کرده است، برای ما و در ما رستاخیز کرده است - آشنا کردم.

رستاخیز عیسی را می‌توان به عنوان ایستادن عیسی در میان ما درک کرد. تجربه رستاخیز عیسی ما را به جایی هدایت می‌کند. ما را به جهان می‌فرستد و از تجربه‌مان می‌گوید. ما را به جهان می‌فرستد و می‌بخشد. این ما را به آینده خواهد فرستاد و ما را برای رویارویی با موانع بسیار تقویت خواهد کرد. این به ما حس امید خواهد داد. به ما یادآوری می‌کند که عیسی هم درد و هم شادی ما را می‌داند. این به آزادی برای همه منجر خواهد شد، به کمال زندگی برای همه منجر خواهد شد، به صلح منجر خواهد شد.

به جهان برو، فرستاده شده توسط خدا، تا عشق بورزی و ببخشی.

پروردگارا، تو در میان ما ایستاده‌ای،

تو در درون ما می‌جنبانی

تو ما را به فراتر از آنچه می‌توانیم انجام دهیم، جذب می‌کنی،

آنچه می‌توانیم باشیم

آزادی و راز تو را آشکار می‌کند

باشد که ما شجاعت داشته باشیم تا چنین زندگی‌هایی را داشته باشیم، زندگی‌هایی که در آن بدانیم حقیقت دارد که عیسی برای ما و در ما قیام کرده است. آمی